

رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری موضوع دادنامه شماره

۶۱۵

بخشname

به پیوست تصویر رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری موضوع دادنامه شماره 615 مندرج در روزنامه رسمي شماره 19254 مورخ 22/1/1390 مبني بر اينكه:

«مطابق تبصره 11 ماده 53 قانون ماليات هاي مستقيم مصوب 27/11/1380... و با استفاده از فرمول متجانس در بند (ز) بخشname شماره 13530 مورخ 27/7/1384، موجب محدوديت در استفاده از مزاياي مندرج در قانون فوق الذكر را برای اشخاصي که شرایط بهره مندي از آن را در تهران و ساير نقاط کشور دارا بوده آنده آورده است. بنابراین بند (ز) بخشname معترض عنه خلاف قانون و خارج از حدود اختيارات بوده و مستنداً به بند 1 ماده 19 و ماده 42 قانون دیوان عدالت اداري ابطال مي گردد.»

اميرحسن علي حكيم
معاون فني و حقوقی

شماره دادنامه: 615

تاریخ: 1389 / 12 / 23

کلاسه پرونده: 746 / 88

مرجع رسيدگي: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری
شاكي: آفای محمد مهدی ناظميان.

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بند (ز) بخشname شماره 13530 مورخ 27 / 7 / 1384 سازمان امور مالياتي کشور.
کردشگار: شاكى به طور خلاصه اعلام داشته، سازمان امور مالياتي در بند (ز) بخشname شماره 13530 مورخ 27 / 7 / 1384، بر خلاف حكم مقرر در بند (ز) تبصره 11 ماده 53 قانون مالياتهاي مستقيم درآمد هر شخص ناشي از اجاره بها در تهران 150 مترمربع و در شهرستانها 200 مترمربع از پرداخت ماليات معاف مي باشد را به كل کشور با فرمول متجانس تعليم داده، در حالی که اولاً: در بخشname شماره 3256-3256 مورخ 211 / 5 / 1382 اين سازمان قيد گريده، مالک مجاز است به انتخاب خود يك واحد را انتخاب و در مترار مجاز از معافيت استفاده نماید.

ثانیاً: قانون گذار به منظور تشویق مالکین جهت واگذاري املاک خود به اجازه، يك معافيت در تهران و يك معافيت هم در يكی از شهرستانها به مترار مشخص پيش بياني کرده که بخشname مذكور برای استفاده از معافيت محدوديت ايجاد شده نموده و دادنامه شماره 209 مورخ 11 / 4 / 1385 هیأت عمومی دیوان عدالت اداري در تاييد مراتب مي باشد لذا از هیأت عمومی دیوان عدالت اداري ابطال بخشname را به لحاظ مخالفت آن با تبصره 11 ماده 53 قانون مالياتهاي مستقيم، خواستار گريده است.
مشتكى عنه در لايجه دفاعيه شماره 5195 / 212 / ص مورخ 19 / 5 / 1389 اشعار داشته است که: با دقت نظر به مفاد تبصره 11 ماده 53 قانون مالياتهاي مستقيم در مبابيم که معافيت حاصله از تبصره، صرفاً قائم به شخص است که از جمع املاک خود که به اجازه واگذار مي نماید از يك معافيت برخوردار مي شود. لذا در شرایطي که شخص دارای املاک در تهران و شهرستان مي باشد راهي غير از متجانس نمودن آنها برای اعمال معافيت تبصره مذكور وجود ندارد و دادنامه شماره 209 مورخ 11 / 4 / 1385 مورد اشاره شاكى هم حاکي است که مؤدي از يك منبع مالياتي نمي تواند چندبار معافيت استفاده نماید. همچنين معافيت مذكور در جهت حل مسائل و مشكلات اجتماعي و در خصوص مسكن و اجاره مسكن و جذب سرمایه گذاري ها در امر مسكن و نيز ساير اهداف دولت محترم در اين خصوص تدوين گريده است و عادلانه نيسرت که شخصي مالک يك واحد مسكوني در تهران و يك واحد ديگر در يكی از شهرستانها باشد و بتواند از 350 متر مربع معافيت مذكور استفاده نماید لينک مالک 10 واحد مسكوني در تهران که همگي آنها نيز جهت سکونت اجاره داده شده است فقط بتواند از 150 متر مربع معافيت

مذکور استفاده نماید. بند (ز) بخشنامه شماره 13530 مورخ 27 / 7 / 1384 صرفاً در مقام تبیین معافیت [تبصره 11 ماده 53](#) قانون مالیات‌های مستقیم اصلاحی مصوب 27 / 11 / 1380 برآمده و مدلول حکم قسمت اخیر تبصره 11 ماده 53 قانون اخیرالذکر حاکی از این است که 200 متر بنای اجاری در شهرستانها معادل 150 متر بنای اجاری در تهران می‌باشد که این امر در قالب تمثیل در بند (ز) بخشنامه موصوف متباور گردیده، بدین ترتیب چنانچه شخصی 300 متر بنای اجاری در شهرستان داشته باشد معادل این است که 225 متر بنای اجاری در تهران دارد.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق با حضور رؤسا، مستشاران و دادرسان علی البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مباردت به صدور رأی می‌نماید.

رأی هیأت عمومی

نظر به اینکه مطابق [تبصره 11 ماده 53](#) قانون مالیات‌های مستقیم مصوب 27 / 11 / 1380 درآمد هر شخص ناشی از اجاره واحد یا واحدهای مسکونی در تهران تا مجموع 150 متر مربع زیر بنای مفید و در سایر نقاط تا مجموع 200 متر مربع زیر بنای مفید از مالیات بر درآمد ناشی از اجاره املاک معاف بوده ولی سازمان امور مالیاتی کشور بر خلاف حکم مقرر و با استفاده از فرمول متجلانس در بند (ز) بخشنامه شماره 13530 مورخ 27 / 7 / 1384، موجب محدودیت در استفاده از مزایای مندرج در قانون فوق الذکر را برای اشخاصی که شرایط بهره مندی از آن را در تهران و سایر نقاط کشور دارا بوده آنده فراهم آورده است. بنابراین بند (ز) بخشنامه معتبرض عنه خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات بوده و مستنداً به [بند 1 ماده 19](#) و ماده 42 قانون دیوان عدالت اداری ابطال می‌گردد.

محمد جعفر منتظری

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری